

αυτή που με μία φράση που κλείει όλα, "φέρνει στη ζωή για να την παραδώσει στο θάνατο."

"Εξω δε από τις εναλλασσόμενες αυτές φάσεις, πέρα έχει στο περιθώριο, στέκεται εάν μοιραίο και γνιο, εάν θεατής που εκπαιδεύεται ο άνθρωπος. Ο μοιραίο άνθρωπος που στέ χέρια του ματώνει η ζωή το έρμαιο αυτό που ζή με τον πόνο, τον αιώσιο κι' ανέλευτο αυτό πόνο, που κατέχει στον άνθρωπο, σύμφωνα με τον μεγάλο μας ποιητή, τον Κωστή Παλαμά, την μοναδική κατηγορία, την κατηγορία που φέρνουν οι μεγάλες γέννες των μεγάλων ιδέων και των έργων των μεγάλων, των μοναχικών τους στοχασμούς.

Τι άλλο λοιπόν ζητούμαι μαζί μακριά από την εβση αγ. μου. Τι ζητούμαι έξω από το υπέρτατο αυτό εγκυκλοπαιδικό της αληθινής ανωτερότητας, το τέλει αυτό συμπλήρωμα της νυχτικής αγνότητας που καταντίζει στα χέρια του ανθρώπου το μεγάλο του βαδανηστήριο.

Όταν σε κάποιες δημιουργικές στιγμές της ανθρώπινης οκείνης, ο νοός ξεπερνάει τα όρια της προσωρινής οκείνης, γίνεται μικρότερο στο έπαινο και ζητά να εξαρραφισθεί το ξεδιάντροπο, να το δει οκείνοντας το κέλυφος του μυστηρίου που το καλύπτει η γλώσσα, ξεχνάει δραμητική με αδυνατότητα να αποδώσει συμπιέζεται κι' αφήνει τ'α χαίτη να προφέρει εάν σε προσευχή έναρμυδία, "η εβση αποσπασμένη πανυξέρτατη, πόσο σε νοιώσω και πόσο σε ποθώ. Κι' όμως βρίσκομαι τόσο πολύ μακριά από αυτές είναι αγ. μου οι αντιλήψεις, γραμμένες στο ίδιο περίπου ύψος με το όποιο μιλάς σε και που μπορείς να τις συνοψίσεις στις τέλε ταίες μου λέξεις. Ο άνθρωπος θα βρή την εβ οχία του μόνο εάν μπη στο νόημα της εβσης. Με κανένα άλλο τρόπο.

"Ας αφήσουμε όμως τις συζητήσεις μας κι' ας έρτουμε στην καθημερινή ζωή. Στην έξοχή μου στο χωριό περάσα πολύ καλά. Η παρέα μας ήταν λίγη με καλή. Περικοί γνωστοί από την Αευκωσία. Η μόνη μας απασχόληση το ττάβλι, στο όποιο για να σε είμαι ειλικρίνως δεν τή πάω και πολύ καλά. Έδερνα βάραια μέσα μέσα, δεν σε λένω, με τάν πιο πολλές φορές τις έτρωα. Αλλά να χουμην τέχνη.

Αδριο πάω στην Αευκωσία. Αν ρθούν βολικά τέ πράματα εβνομα θα έχης γράμμα μου από την Θεσσαλονίκη.

Σχετικέ με τέ οργανωτικέ μαθηματαγράφα και μου απάντησαν κι' άλλες ότι τήστειλαν. Ελπίζω να τέ πήρες ήδη. Που βεβαίως την λήψιν των

Αναφορικώς με τον φίλον μας τον Δημήτρη να τον προσέχης. Μου είναι πολύ εφοκτος. Δεν αλλάζει αγ. μου κανείς ιδεολογίες δικας αλλάζει τέ βρωμιμένα του πουκάμισα. Όταν σε κατέβης στο Βαρύει θα μιλήσουμε περισσότερα σχετικά και θα σε εξηγήσω την εφοκτον στάσιν του.

Αυτά για την ώρα. Τέ χαιρετισματά μου στην Μάρκου, Δριστείδη και τέ άλλα παιδιέ.

Συναδελφικέ
Κυρίκος.